

Butlletí de «Germanor»

CENTRE CATALA

ANY XXXIX — N.º 549 — MARÇ 1950

CASILLA 2278

SANTIAGO DE XILE

ASSEMBLEA REGLAMENTARIA DEL CENTRE CATALA

L'Assemblea reglamentària del Centre Català, celebrada el 12, va transcórrer en un clima que, en conjunt, podríem qualificar de summa cordialitat. Si alguna cosa de la mencionada Assemblea podria lamentar-se, és la falta d'assistència d'alguns socis. De totes maneres cal reconèixer que, numèricament, fou major que en els cursos anteriors. S'augmenta no es troba reflectit en el nombre de votants, és degut a que com que no hi havia gaire competència electoral i l'Assemblea s'havia dilatada excessivament, molts socis van abandonar el local abans que fos acabada.

Els punts bàsics que tractà l'Assemblea van ser: Primer, la qüestió del local propi en el qual anava involucrada la de les aportacions obligatòries, i, segon, el finançament del Centre.

Pel que afecta el primer punt, el criteri del Consell era el de mantenir els acords de les Assemblees anteriors, de construir el casal en els terrenys de l'Estadi i l'obligatorietat de l'aportació. I el criteri del Consell va imposar-se. Car tothom comprèn que avui, dissortadament, no tenim prou capacitat econòmica per edificar un local social, suficientment espaiós, en un lloc cèntric. ¿I com ho aconseguiríem avui, si no ho hem aconseguit en moments en que era més fàcil pels preus dels terrenys i de la construcció? L'única solució viable, per tant, és la d'aprofitar l'oferiment de la Immobiliària i edificar el casal en els seus terrenys, per a la qual cosa se'ns dona tota mena de facilitats i de garanties.

La raó de més pes esgrimida fins avui contra aquest projecte, és que la situació resulta poc avinent per a traslladar-s'hi. Però pot oposar-s'hi, en primer lloc, que l'augment constant de la locomoció a Santiago disminueix pràcticament cada dia la distància. Que recordin, a més, els que consideren tan desavinent la situació que el local que avui ocupem, era ocupat per una altra col·lectivitat que va deixar-lo per haver-se construït un casal en un lloc no gaire distant de l'Estadi, on es traslladà amb plena satisfacció de tots els seus socis. Però, en segon lloc, res no s'oposa pel fet que tinguem un casal propi a l'Estadi, que mantinguem, si les nostres possibilitats econòmiques no fallen, un local més o menys modest en un lloc cèntric. El cas, l'important és posseir, sigui allí on sigui, quatre parets que siguin nostres, totalment nostres, i no estar exposats constantment a

trobar-nos al carrer i a deixar d'existir com a col·lectivitat organitzada.

Pel que afecta a les aportacions, s'acordà mantenir-ne l'obligatorietat, amb totes les conseqüències i sancions, però donant tota mena de facilitats als socis per a pagar-les. En realitat no es tracta d'obligar a ningú per la força, ni menys d'obligar als que realment es trobin en situació econòmica difícil, sinó procurar convèncer tothom d'una necessitat tan imperiosa i vital per a la nostra Institució. Però tampoc no pot acceptar-se que, sense raons de cap mena, ner esperit d'indisciplina, tal o qual soci deixi de complir un acord de l'Assemblea. Per tant, el nou Consell Directiu, interpretant els desitjos de l'Assemblea, donarà com queda dit tota mena de facilitats per al compliment d'aquest acord; procurarà esvaïr totes les objeccions; escoltarà i atendrà tothom i s'esforçarà a convèncer els més remisos. I espera que, amb paciència, ho assolirà. Però, en darrer terme, el Consell haurà de procedir amb energia, i amb tota l'autoritat que, per la voluntat dels seus consocis, es troba revestit.

El segon punt important que tractà l'Assemblea, va ser el de la necessitat de donar una sòlida base al finançament de la nostra institució, i de no deixar-la a l'atzarosa mercè dels alts i baixos dels ingressos flotants. Aquests ingressos acordà destinar-los al fons pro-casal. I s'acordà que, per a subvenir totes les necessitats normals del Centre, augmentar la quota fins a vuitanta pessos, quota que començarà a regir el mes d'abril. L'Assemblea prengué aquest acord per unanimitat i amb enlairat esperit patriòtic, convençuda que ens cal aquest nou esforç per a mantenir a Xile el nostre Centre Català, amb la dignitat que correspon al que hi representa: Catalunya.

Precisament una de les observacions que durant l'Assemblea va formular-se, és la de que durant el curs passat el Centre havia portat una actuació patriòtica poc activa. L'observació en el fons, no molestava el Consell que aleshores donava compte de la seva gestió. Car en aquest aspecte a tots ens sembla sempre que fem poc. Però una de les causes que no hagués fet més —tot i la llista de realitzacions presentada— ha estat precisament la manca de marge econòmic per a desenvolupar-se, i fins també, encara que com a segon motiu, la manca d'escalf trobat entre els mateixos socis. Car, per exemple, ni l'acte en honor de Companys va reunir tota